

Sygn. akt III Ca 1836/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w G. III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędzia SO Henryk Brzyżkiewicz

Sędzia SO Marcin Rak

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2019 r. w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy J.

przeciwko W. M., E. M., K. M., E. O. i M. O.

o zapłatę

oraz z powództwa Gminy J.

przeciwko W. M., E. M. i M. O.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w J. Z.

z dnia 18 lipca 2018 r., sygn. akt I C 5/18

- 1) ***prostuje w części wstępnej zaskarżonego wyroku oznaczenie sprawy w ten sposób, że jest to sprawa „z powództwa Gminy J. przeciwko W. M., E. M., K. M., E. O. i M. O. o zapłatę oraz z powództwa Gminy J. przeciwko W. M., E. M. i M. O. o zapłatę”;***
- 2) ***oddala apelację;***
- 3) ***zasądza od powódki na rzecz pozwanego M. O. kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.***

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Henryk Brzyżkiewicz

Sygn. akt III Ca 1836/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w J. Z. w wyroku z dnia 18 07 2018 r. umorzył postępowanie, zasądził od powódki (...) – Miejskiego Zarządu (...) w J. na rzecz adwokat M. S. kwotę 1.476 zł w tym 23% VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy

prawnej udzielonej z urzędu, oddalił powództwo w sprawie zarejestrowanej uprzednio pod sygn. akt I C 302/18 oraz zasądził w tej sprawie od powódki na rzecz pozwanego kwotę 600 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 203, art. 355 k.p.c., art. 415 i 425 k.c. oraz art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 1234 ze zm.). W ocenie Sądu żądanie z jakim wystąpił powód ma niewątpliwie charakter roszczenia odszkodowawczego bowiem w pozwie powód wskazał, że domaga się zapłaty odszkodowania za zajmowanie przez pozwanego lokalu mieszkalnego bez tytułu prawnego. Taki charakter żądania wynika również z treści

art. 18 powołanej wyżej ustawy. Dodatkowo, niemożność korzystania z nieruchomości zajętej przez pozwanego może stanowić podstawę do oparcia roszczenia odszkodowawczego na przepisach o czynach niedozwolonych. Podstawą tej odpowiedzialności jest wykazania następujących przesłanek: zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, wystąpienie szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy tym zdarzeniem, a szkodą. W ocenie Sądu pozwanemu nie można przypisać winy za spowodowanie szkody ponieważ zaciągając zobowiązanie wobec powódki nie był świadomy podejmowanych przez siebie czynów. Sąd miał na uwadze to, że przyczyną wyłączającą winę w jej ujęciu subiektywnym może być stan zdrowia, w tym także wynikający ze zmian organicznych spowodowanych upośledzeniem umysłowym w stopniu znacznym, co zostało stwierdzone u pozwanego. O kosztach orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła powódka (...) – Miejskiego Zarządu (...) w J. w części oddalającej powództwo

oraz w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zawartych pkt 2, 3 i 4,

która wnosila o zmianę wyroku – w sprawie zarejestrowanej pod sygn. akt I C 302/18 – poprzez zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 2323,72 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz kosztami zastępstwa zadrugą instancję.

Ponadto wnosila o zmianę wyroku w części orzekającej w sprawie zarejestrowanej

pod sygn. akt I C 5/18 poprzez uchylenie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 sentencji wyroku i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Zarzuciła, że istnieje wskazana w apelacji sprzeczność pomiędzy poczynionymi ustaleniami faktycznymi a zebrany w sprawie materiałem dowodowym oraz że naruszono przy ferowaniu wyroku regulację art. 233 k.p.c. i art. 98 k.p.c. w sposób podany w apelacji.

Sąd Okręgowy w G. w postanowieniu wydanym na rozprawie w dniu 11 07 2019r. wyłączył zawarte w apelacji zażalenie na postanowienie zawarte

w punkcie 2 zaskarżonego wyroku do odrębnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Pozwany M. O. wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Wobec nie wniesienia przez pozwanych W. M.

i E. M. sprzeciwu od nakazu zapłaty sporządzonego przez R.-darza sądowego w Sądzie Rejonowym w J. Z. w dniu 15 11 2017r.

(w sprawie zarejestrowanej pod sygnaturą akt I Nc 4792/17) nakaz zapłaty wobec nich uprawomocnił się, w konsekwencji czego w tej sprawie przedmiotem rozpoznania było wyłącznie powództwo skierowane przeciwko

pozwanemu M. O. o zapłatę kwoty 2.323,72zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (sygn. akt I C 302/18).

Sąd pierwszej instancji rozpoznając tę sprawę trafnie zakwalifikował dochodzone roszczenia a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną zaskarżonego wyroku mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu wiarygodnych źródłach dowodowych.

W istocie nie były one kwestionowane w apelacji, gdyż skarżąca w ramach podniesionych w apelacji zarzutów istnienia sprzeczności pomiędzy poczynionymi ustaleniami a treścią zebranego w sprawie materiału oraz naruszenia przy konstruowaniu podstawy faktycznej prawa procesowego, w istocie kwestionowała dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego.

Dlatego zarzuty te tylko werbalnie odnoszą się do podstawy faktycznej orzeczenia i jako takie nie mają wpływu na powyższą ocenę.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Powództwo skierowane przeciwko pozwanemu M. O. zostało oparte na twierdzeniu, że w okresie objętym pozwem mieszkał on w spornym lokalu, który wraz z innymi osobami zajmował bez tytułu prawnego i za który nie były regulowane należności związane z jego zajmowaniem.

Tym samym – jak słusznie przyjął Sąd Rejonowy - ma ono prawne odniesienie

w regulacji art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 21 06 2001r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, statuującej po stronie osób zajmujących lokal bez tytułu prawnego obowiązek uiszczania co miesiąc odszkodowania.

Wbrew temu co przyjął Sąd pierwszej instancji powstanie obowiązku jego zapłaty nie jest uzależniona od winy osób zajmując lokal, lecz wynika on z samego faktu zajmowania przez nie lokalu bez tytułu prawnego.

W sprawie bezspornym jest, że pozwany w okresie objętym powództwem mieszkał w spornym lokalu oraz to że w tym czasie nie były uiszczane opłaty za ten lokal.

W świetle przywołanej regulacji - co do zasady – czyni to powództwo skierowane przeciwko niemu uzasadnionym.

Jednakże pozwany jest osobą upośledzoną umysłowo w następstwie czego został całkowicie ubezwłasnowolniony.

W spornym lokalu był zmuszony zamieszkać ze swoją matką po tym jak stał się pełnoletni i musiał opuścić placówkę opiekuńczo-wychowawczą, w której do tego czasu przebywał.

Żaden z podmiotów powołany do udzielenia mu pomocy – w tym także Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej powodowej Gminy – nie udzielił mu pomocy

w celu zapewnienia mu lokum po opuszczeniu placówki opiekuńczo-wychowawczej.

Nie posiada on znaczącego majątku ani dochodów z których byłby w stanie regulować dochodzone odszkodowanie.

W tej sytuacji udzielenie powódce przeciwko niemu ochrony prawnej przyrzeczonej przez Państwo przy stanowieniu prawa cywilnego-materialnego jest sprzeczne

z zasadami współżycia, a to zgodnie z regulacją art. 5 k.c. czyni powództwo nieuzasadnionym.

Ostatecznie znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym,
wobec czego zaskarżone orzeczenie odpowiada prawu.

Powoduje to, że apelacja jest bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.p.c.,
a to z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując, zaskarżone orzeczenie odpowiada prawu i dlatego apelację powódki jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulacje art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1, 2 i 3 k.p.c. , biorąc od uwagi, że powódka w pełni uległa w postępowaniu odwoławczym i powinna zapłacić pozwanemu koszty zastępstwa procesowego w tym postępowaniu.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Henryk Brzyżkiewicz